

то. *Л. Д. 1869 р. 71.* Ако е врѣмѣто дъждовно, та отъ нѣмайкадѣ си присилень да берешь мокры мѣста, та божемъ ги сложи на сушинѣ. *ib. 1874 р. 197.* До нѣма-йкадѣ до нельзя, до крайности: Кога доде до немайкадѣ (*если человеку приходится послѣдняя крайность*), та човѣкъ нема што да прави, трѣбва да се храни и съ това, отъ което до тогава се е гнусилъ. *Тб. 51.* Азъ никакъ се не боя, кога дойде работата до нѣмай-къдѣ (*aufs Acusserste*). *Рш. 16.* Въ земята са рѣдко златото намира, За това е скъпо до немай-къди. *К. I, 143.*

Нѣмамъ Нѣмамъ *ил. дл.* не имѣю: Много си иманіе събрахми, Кога детца немами Кому щем да ги оставим? *Д. 28, 61—63.* Златна паралля нѣмахме, И паралли си кѣнихме. *Д. 88, 12—13.* Немали (*мо-литъ*) думи да думатъ Амн Стояна кривили Че либи Стоянъ кадѣче. *ib. 48, 3—5.* Нѣма ни една дѣска въ главата си. *Сир. Глунавъ ѿ. Кп. 97.* Нѣмала си баба работа, та си купиша прасенце. *ib.* Ние вече нѣмаме нищо помежду си. *Л. Д. 1875 р. 134.* Родна майка нѣмашь, а то какъ вато има. *Р. 27.* Тогава още нѣмано ни сѣкыры, ни други сѣчива. *Л. 3.* **Нѣма Нѣма** *безл.* нѣтъ: Нѣма по сладко отъ сажь. *Кп. 97.* Нѣма тогози, дето носѣше голѣмите вѣща. *ib.* Пенчу си жалба важали, Нема кой да го раздума. *Д. 70, 28—29.* Дѣдо Господь го попыталъ: Има ли сынко въ братунѣ водж? А той му рѣкалъ: нѣма. *Пк. 138.* Нема има тамъ надъ звѣздитѣ мстителъ? Нѣма, нѣма, Има, има! (*Rä-chet denn über den Sternen Einer? Nein, nein! Ja, ja!* *Рш. 106.* Учените лучить и доказвать, че на мѣсячината нѣмало водж. *Л. Д. 1872 р. 116.* Нѣма нищо, царкынѣ! *Р. 55.* Па ся чѣди и ся мае Да ли шербѣт да изпѣе Или момѣ да цѣлѣне, Шекѣр-шербѣт домѣ има Мѣлка момѣ домѣ нѣма. *Д. 68, 10—14.* Ако ша додеш, сега да додеш, Че нема мама, че нема тате (= *нѣтъ дома*). *ib. 72, 2—3.* Въ безличноѣ оборотѣ для описанія будущаго времени: Който трѣси прѣятель безъ недостатѣкъ, той нѣма да намѣри никакъвъ. *П. 15.* Никогы нѣма да бѣде това (*это-го никогда не будетъ*). *Р. 12.* Мысляхъ че нѣма вече да си върнете. *ib. 81.* Ние така ште да ги сметемъ, дѣто нѣма да се сѣтатъ отдѣка ги огрѣватъ плесницитѣ. *Рш. 56.* Ако ли пакъ побѣгне? Нѣма да побѣгне! (*А какъ уйдетъ? Не уйдетъ*). *Р. 185.* Прощавайте, чѣрни очи, Ви от менѣ и аз от вазы, Че нема веке да ся виждами. *Д. 75, 14—16.* (*Арамите*) Стадо вѣргать, стадо блее, Никакъ нема да киниса (*никакъ не тронетъся, т. е. не можетъ тронуться*). *М. 204.* Сонъ ми го варить и ми го кѣршитъ, А нематъ лудо да ми заспѣетъ (*не заснетъ, т. е. не можетъ заснуть*). *ib. 370.* По всичко това нѣма да ся подвоимъ да кажемъ — (= *не усумнимся сказать*). *Л. Д. 1872 р. 216.* § **Нѣмамъ страха** не боюсь: Немамъ страха нето от никого, Нето от царя нето